

[Wilhelm.]

ligt fornuftig, og at støtten ikke kapitaliseres i private lønner. Der kan ikke peges på ét andet forslag, der har været fremme fra flertalspartierne side, som opfylder disse tre moderate og rimelige krav.

Hvad er det så, der er så uansvarligt, så yderliggående, ved dette her? Det, der i virkeligheden er mærkeligt, er jo, at nogen overhovedet her i landet og her i salen kan opfatte den slags holdninger som yderliggående, og jeg vil da gerne forsøge at sige stille og roligt, hvad jeg opfatter som yderliggående. Jeg opfatter det som yderliggående, som provokerende yderliggående, som ekstremt og som rabiat, at nogen f. eks. kan insistere på at fyre 4.000-5.000 mennesker, der laver et stykke fornuftigt arbejde, og hvis fyring vil være til skade for titusinder af børn, mens begrundelsen simpelt hen ikke har fornuftigt indhold og der ikke er noget som helst sparet ved det. Jeg anser det yderligere for ekstremt yderliggående, at nogen i forsvaret for en hellig ko, en hellig ko, der hedder den private ejendomsret til produktionsmidlerne, vil blive ved og blive ved med at forsvare og administrere — uden noget som helst forsøg på at lave det om i fundamentet — et system, som igen og igen ryger ud i nogen kriser, hvor hundredtusinder af mennesker, der er nødt til at leve af deres hænder arbejde, bliver afskåret fra muligheden for at leve af deres hænder arbejde. Det finder jeg ekstremt yderliggående.

Til hr. Kjeld Olesen, som mente, at vores dagsorden må betragtes som en tom politisk demonstration, og som spurgte, om jeg overhovedet ville benytte de muligheder, der ligger for at nå frem til det, han kaldte en fornuftig løsning, vil jeg gerne sige, at det mener jeg VS gør. Jeg mener, at VS lige præcis benytter de muligheder, der overhovedet findes for at nå frem til en fornuftig løsning. Vi har hørt fra socialministeren, hvad tilbuddet går ud på, hvis man ikke stiller dagsordener som det her. Det er løftet om et møde om daginstitutionerne i socialudvalget engang i oktober. Jeg synes, det er et aldeles intetsigende og et aldeles uforpligtende tilsagn.

Til trods for, at man nægtede at skrive betænkning, kom der en beretning fra social-

udvalget. I denne beretning står der udtrykkeligt i linje 4-5:

„Udvalget konstaterer, at daginstitutionsområdet ikke omfattes af det mellem 5 partier indgåede forlig.“

Der findes altså ingen undskyldning for socialdemokratiet, som i foråret fik besparelserne trykket ned over hovedet. Det skal dog lades socialdemokratiet, at det var ikke med deres egen gode vilje, at besparelserne kom på daginstitutionerne. Der findes ingen undskyldning for nu ikke at forholde sig uafhængig af et femkantet forlig. Det indgår ikke i forliget. Der er præcedens, som jeg nævnte det i formiddags med realkreditte, for, at der kan laves andre kombinationer. Der findes ingen undskyldning for — undskyld, at det bliver direkte og med navns nævnelse — at socialudvalgets formand, hr. Tastesen, i de seneste dage har slået sig til ridder på at forsøge at omgøre den nævnte beslutning, hvis han ikke kan stemme for, at den så bliver omgjort nu. Der findes simpelt hen ingen undskyldning.

Med hensyn til, hvad der er realistisk, hvad der er at udnytte mulighederne, vil jeg godt sige som min oprigtige bedømmelse: jeg tror alvorlig talt — det kan andre have en anden mening om — ikke, at denne sag overhovedet ville have været varm i dag, at der overhovedet ville være noget løfte fra socialministeren om et møde i oktober, at der overhovedet ville være røre om denne sag, hvis ikke forældrene, pædagogerne, de praktiske medhjælpere — både dem, der er ansat, og dem, der er blevet fyret — de læger, der har udtalt sig om skadevirkninger på børnene osv., havde rejst sig og protesteret mod dette. Og for i al beskedenhed fra VS' side at tale om det herinde: hvis vi ikke konsekvent havde taget fat som de eneste, desværre, det kan jeg kun beklage, på hver eneste af fejlberetningerne, på hver eneste af de gale forudsætninger og oplysninger, der kom forud for den beslutning under forsvaret for den i hele det halve år. Jeg mener, vi har benyttet og fortsat benytter den eneste realistiske mulighed for at få den beslutning gjort om.

Hermed sluttede forhandlingen.